

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 966/2021
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Вилотић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Биљана Десница Петровић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 390/20 од 15.10.2020. године, у седници одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 390/20 од 15.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П2 154/2019 од 09.07.2020. године, у ставу првом изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици па је забрањено туженима да на било који начин даље узнемиравају тужиоца и наложено је туженима да се уздржавају од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиоца. У ставу другом изреке, забрањено је туженом ББ да се приближава тужиоцу на удаљености мању од 50 метара и налаже му се да се уздржи од приступања у простор око места становања тужиоца у ... и месту тренутног боравишта тужиоца у селу ... код ..., као и у простор око места рада тужиоца у фирми „ГГ“ д.о.о. ... . У ставу трећем изреке, наложено је туженом ВВ да се уздржи од приступања у простор око места тренутног боравишта тужиоца у селу ... код .... Ове заштитне мере ће трајати годину дана почев од 09.07.2020. године. У ставу четвртом изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере. У ставу петом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 126.000,00 динар. У ставу шестом изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 390/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужених је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Испитујући законитост и правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужених није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање ревизије на битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 1. тачка 1. и 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ...2019. године испред куће тужиоца ... у улици ... дошло је до вербалног сукоба између тужиоца и његових синова (тужених). Том приликом тужилац је са својим сестрићем вршио истовар робе за потребе своје фирме „ГГ“ чије је седиште на тој адреси када се појавио првотужени, својим возилом спречио даљи истовар робе, те почео тужиоцу да упућује погрдне и увредљиве речи. Првотужени се затим удаљио са лица места и након 10 минута се вратио са својим братом (друготуженим) који је такође почео да вређа и проклиње тужиоца. О овом догађају је обавештена полиција и тужени су саслушани, након чега им је забрањено да контактирају тужиоца и да му прилазе у трајању од 48, а потом је ова мера продужена на додатних 30 дана.

Такође је утврђено да су односи парничних странака у дужем временском периоду поремећени са елементима психичког и физичког насиља. Тужилац, његова бивша супруга и тужени су покушали да разреше имовинске односе вансудским поравнањем закљученим дана 12.09.2011. године, тако што је тужиоцу припало приземље куће у ... у улици ..., друготуженом је припао спрат исте куће, а мајци тужених друга кућа у ... у улици ... . Првотужени је намирен у новцу. Тужени су 2016. године престали да раде у породичној фирми тужиоца. Првотужени се преселио у кућу у ... која је по вансудском поравнању припала његовој мајци, док се друготужени преселио у град .... Тужилац тренутно живи у сеоској кући у ... .

Центар за социјални рад Шабац се у свом извештају и допуни извештаја изјаснио да је према постојећој евиденцији утврђено да насиље које чине тужени према тужиоцу траје годинама, да у конкретном случају постоји ризик од понављања насиља тужених према тужиоцу, те да је оправдано изрећи хитне мере заштите од насиља до окончања свих поступака у ОЈТ Шабац и у Основном суду у Шапцу.

На основу напред утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су утврдили да је тужбени захтев основан због чега је одређена мера заштите од насиља у породици у смислу члана 198. Породичног закона.

Према ставу ревизијског суда, правилно су нижестепени судови применили одредбе материјалног права када су оценили да су тужени предузели радње које имају карактер насиља у породици у смислу члана 197. став 1. и став 2. тачка 6. Породичног закона. Стога су били испуњени законски услови за одређивање прописаних мера заштите од насиља у породици, сходно члану 198. Породичног закона. Оценом изговорених речи, те држања тужених од 21.02.2019. године може се извести закључак да су својим понашањем, које има природу вербалног насиља, угрозили спокојство и психички интегритет тужиоца. При том, до комуникације између тужиоца и тужених није дошло спонтано, већ су тужени са јасном намером дошли до радног места тужиоца и одмах по доласку истога вређали, провоцирали на физички сукоб и спречавали у раду. У прилог томе је посведочила мајка тужених, саслушана као сведок. Оправданост изрицања ових мера у конкретном случају произлази и из вишегодишње историје поремећених породичних односа са елементима насиља између тужиоца и његових синова (овде тужених). Сврха ових мера се огледа у заштити тужиоца од будућег вербалног и психичког насиља, али и могуће ескалације насиља у физичко.

Од битног значаја за пресуђење је и околност да се Центар за социјални рад у Шапцу, који је као стручна служба упућен у породичне односе тужиоца и тужених по ранијим пријавама, изјаснио да би изрицање мере у конкретном случају било оправдано.

Сходно наведеном не могу се прихватити наводи ревизије да није било вербалног насиља, односно да тужиоцу није нарушен психички интегритет и спокој. Зато ревизијски суд налази да је побијана одлука заснована на правилној примени чланова 197. и 198. Породичног закона, па је применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија тужених одбијена као неоснована у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлуку у ставу другом изреке, Врховни касациони суд је донео на основу члана 154. Закона о парничном поступку. Подношење одговора на ревизију не представља нужну радњу у парници, па тужилац отуда нема право на накнаду трошкова насталих по овом основу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић